

ת"פ 57989/12 - מדינת ישראל ע"י נגד אAMIL קדח ע"י

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 21-12-57989 מדינת ישראל נ' קדח

בפני	כבד השופט אלכס אחטר
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירן גבע אלנקווה
נגד	AMIL קדח ע"י ב"כ עו"ד עלי זובידאת
הנאשם	

זכור דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום המונה 2 אישומים בביצוע עבירות של הסעה בנסיבות חמימות של 14 שוהים בלתי חוקיים בגין סעיף 12א(ג)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952.

בהתמצית, בתאריך 30.08.21 הטייע הנאשם 8 שוהים בלתי חוקיים ברכב הנושא ל.ז 31-114-88 ובתאריך 21.12.21 הטייע הנאשם 6 שוהים בלתי חוקיים ברכב הנושא ל.ז 65-820-77.

הנאשם נעצר בתאריך 26.12.21 ווחרר יומם לאחר מכן למעצר בית מלא עד שהוקלו תנאי חדשניים לאחר מכן ומazel הוא שוהה במעצר בית ליל.

בתאריך 27.02.22 הודיעו הצדדים שגבשו ביניהם הסדר טיעון חלקי על פיו, הנאשם יודה, ירושע והצדדים יבקשו להשתתף על הנאשם 6 חודשים מסר שיכול ויבצעו בעבודות שירות ובאשר ליתר רכיבי העונשה יטענו הצדדים באופן פתוח. לאור האמור, הנאשם הודה והורשע והופנה לקבלת חוות דעת מעת המונה על עבודות השירות.

בתאריך 06.04.22 נתקבלה לתיק בית המשפט חוות דעת חיובית שמצויה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה את הרשותוי הקודמות של הנאשם (ת/1) והתייחסה אל הערכיהם המוגנים בסיסי עבירות ההסעה שהם ריבונותה של המדינה ויכולתה לקבוע מי הם הבאים בשעריה. לעומת זאת המאשימה, פגיעה בערכיהם אלה, מהוות פגעה בביטחוןה של המדינה.

ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר אליו הגיעו הצדדים, להטיל על הנאשם 6 חודשים מסר בעבודות שירות ולצד זאת, להטיל עליו גם מסר על תנאי, פסילת רישון בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עמוד 1

כך גם, ביקשה לחליט את שני הרכבים באמצעותם בעבורות זאת לפי סעיפים 39 לפס"פ ו-12א(ד2) לחוק הכנסתה לישראל.

נטען שני הרכבים בבעלותו ובהחזקתו של הנאשם, כאשר אמונם הרכב שצוין באישום הראשון רשום על שמה של הנאשם אף אין ברשותה רישיון נהיגה תואם לסוג הרכב והרישום הוא דקלרטיבי בלבד בעוד שה הנאשם עשה בו שימוש לצרכיו.

ב"כ הנאשם הודהה להזדמנותו הראשונה, לחיסכון בזמן השיפוטי ולנסיבותיו האישיות כאשר הנאשם אב לארבעה ילדים ומתגורר עם אמו ואחיו ומצבו הכלכלי התדרדר בהיותו מצוי במעצר בית בתיק זה מתאריך 21.12.21. נטען כי הנאשם אמונם ביצע את העבירות בשני מועדים שונים אף הוא לא עבר אותן בכוונה ולא תכנן אותן מראש אלא שלא בדק את אישוריהם של האנשים כאשר הסיע אותן תוך גבולות המדינה.

ביחס לבקשת חילוץ הרכבים נטען כי הרכב הרנו רשום על שמה של הנאשם שבנגוד לנטען מחזיקה ברישון תואם לרכב ומתחudad להשתמש בו. באשר לרכב השני, נתבקש בית המשפט שלא לחליט זואת לאור חובותיו הרבים של הנאשם לגורםים שונים (נ/נ-2).

לבסוף בא כוח הנאשם ביקש מבית המשפט להסתפק בפסקה שהוטלה על הנאשם עד לתום ההליכים מתאריך 27.12.21, להימנע מחילוץ הרכבים ומהטלת קנס ולהסתפק בעבודות השירות עליהם הסכימו הצדדים.

ה הנאשם טען שלא ידע שלפעלים אין אישורים ושבתקופה ההיא הגבול היה פתוח ולא היה בלางן ו-6 חודשים נוספות שירות במצבו הכלכלי זה דבר קשה.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתאם בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעה מתחם העונש הולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בבחירה הערים, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגנת.

ערים של הסעת שב"חים, בדומה לעיריות הלנה, פוגעות בערכיהם המוגנים של בטחון המדינה וזכותה הריבונית לקבוע מי יכנס בשעריה.

ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (12.02.06) שניתן אמן לפני תיקון מס' 113, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם היום ביתר שאת, נכתב:

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגללה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתוכנותה הנוכחיית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 774-771) בצביעו כי העונשים חמירים והלו עם השנים. ואולם, בתחילת סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמיר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המנין והעונש שבצדקה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכל מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפגיעה הטרור בתחום ישראל על ידי תושבי האזרור נוצר צורן דחווף להתמודד באופן אפקטיבי והרטעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזרור הנכנים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסייע כניסה של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהיה שלא כדין (תיקוני חוקקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7, תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחפים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורי-רע אשר נכנסו לישראל שלא- כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימות-عنيינים - כדי הגיעו למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומיסתור עבור לפגיעה או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהיה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ז-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-772; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם).

החיים לימדונו כי חרב הוראת חוק מפורשת זו והחמרה בענישה שהמחוקק הורה עליה, ולמרות הסיכון הנשקי לביטחון הציבור בישראל, לא חדל מעשי הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזרור השווים בישראל שלא- כדין...סבירני כי דברו של המחוקק וכולם של הפיגועים מחיברים את בית המשפט לאחוז היום באמונות-מידה עונשיות חמירות יותר מלאה שבhn החזיקו, לעיתים, בעבר. דברים אמרוים בمعنى עבירה העולמים להolid מעשי זועעה נוראים, ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזר עליו - ואפיו הוא אדם מן היישוב שעשה מעשי מתוך תמיות או מחת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לרצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות."

בענייננו, מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים בסיס עבירות אלה בינוין עניין, שכן הנאשם לא תכנן את ההסעה מראש, אך גם לא אסף את השווים הבלתי חוקים ליד קו התפר. עם זאת, הנאשם נתפס מסע מס' לא מבוטל של שווים בלתי חוקים פעמיים לאורך מספר חוזדים באופן המצביע לכל הפחות על עצמות עניינים לעניין הדרישה לאישורי כניסה.

בנסיבות אלה, מקובלת עלי הענישה עליה הסכימו הצדדים בדמות 6 חודשים לפחות בעבודות שירות וסבירני שהוא מאזנת

עמוד 3

כראוי את נסיבות העבירות. כך גם, בית המשפט גונטה לכבד הסדרי טיעון במידה והם מבטאים כראוי את שיקולי הענישה אינטנסים הציבור. לצד רכיב זה, סבורני שלל מתחם העונש ההולם לכלול גם ענישה הצופה פני עתיד וקנס.

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקל בעניין זה את הנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה, כפי שאלהו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין. בעניין זה, שקלתי לקויה את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. הודהה זו מבטאת את חרטתו של הנאשם ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, לחייב חשבון את מעצר הבית של הנאשם ואת המצב הכלכלי בו הוא מצוי, כמו גם את נסיבותיו האישיות וזאת לשם קביעת גובה הקנס. לחובת הנאשם הרשעה קודמת דומה ואולם, הרשעה זו משנת 2006 כך שלא מצאתי לנכון לתת לה משקל.

חילוט הרכבים

באשר לבקשת המאשימה החלט את רכבו של הנאשם, קיימת סמכות חילוט בהתאם לסעיף סעיף 39 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. הסמכות האמורה קיימת ועל כך אין עורריין (ר' רע'פ 4105/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל (20.01.07)). עם זאת, בכל הנוגע להפעלת שיקול הדעת בשאלת אם ראוי להחליט את הרכב, מן הראוי לתת את הדעת אף לסעיף 12א(ד2) לחוק הכנסת לישראל, אשר מורה כי ככל, חילוט רכב יהיה במקרה של ביצוע חוזר של עבירה הסועה. כך קובע סעיף 12א(ד2) לחוק הכנסת לישראל:

"אדם שהורשע בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5), ושבתו שלוש שנים מיום הרשותו הורשע באחת העבירות כאמור (להלן - עבירה נוספת), יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) בית המשפט אשר הרשיע אותו בעבירה הנוספת רשאי להורות על חילוט הרכב שבו נעבירה העבירה, אם הוא בעלו של הרכב או המחזיק בו דרך קבוע;

(2) בית המשפט שהרשיע אותו בעבירה הנוספת יורה על פסילתו מלקבּ או מלאחזיק רישון נהייה לתקופה שלא תעלתה על שלוש שנים".

המאשימה טענה שיש לחלט את שני הרכבים אשר שימושו לביצוע העבירה נשוא כתוב האישום בטענה שגם הרכב הרשום על שמה של אשתו, נרשם למשעה באופן דקלרטיבי בלבד ולמעשה הוא בבעלותו של הנאשם והוא זה אשר עשה בו שימוש.

כאמור, בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושבים זרים שלא כדין, קיימות שתי הוראות חוק מקבילות לצורך חילוט הרכב ששימוש לביצוע העבירה ובעניננו ניתן לחלט את הרכבים הן לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכנסת לישראל אשר מותנה בקיומה של הרשעה קודמת באותה עבירה בשלוש השנים שחלפו והן לפי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969 ואשר קובע כדלקמן:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית משפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפש שנתרפס לפי עמוד 4

סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפש או לגביו הוא בעל החפש; דין צו זה כדי עונש שהוטל על הנאשם".

בפסקה נקבע כי סמכות החלטות על פי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל וסמכות החלטות על פי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי, הן שתי סמכויות מקבילות, ולא מדובר במתח בין הוראה כללית לבין הוראה ספציפית. בעת שמדובר בסמכות לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל, מדובר בהחלטה חובה אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות שלא לחייב את הרכב, ובמועד סמכות החלטות לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי היא סמכות שבشكול דעתה. הסמכות נוספת בסעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל מטרתה היה להחמיר עם מבצעי עבירות של הסעה שלא דין של תושבים זרים באמצעות סנקציה נוספת שתctrבר למכלול העונשים שניתן להטייל (רע"פ 4105/06 **גابر נ' מדינת ישראל** (02.01.07), ע"פ 4089/07 ס"יף נ' מדינת ישראל (06.05.10), בש"פ 6467/09 **אבו חמדייה נ' מדינת ישראל** (27.09.09)).

במקרה שבפני הנאשם הרשעה קודמת דומה אמונה ישנה אך הנה בתיק זה שב וביצע את העבירות פערמים בתוך ארבעה חודשים. כמו כן, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסעה של תושבי אזור שלא דין **בנסיבות מחמירות**, וזאת לאור מספר המושעים ברכב ואשר חיבבה את הרשותה בעבירה החמורה יותר שוגדרת בסעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל. על כן, יש מקום להורות על הילוטו של הרכב. עם זאת, לא שוכנעתי שרכב הרנו נרשם באופן דקלרטיבי בלבד על שמה של הנאשם ולכן איןני מורה על הילוטו של הרכב זה.

כאמור, מדיניות הענישה הממחמירה עדין תקפה וביתר שאת בתחוםה בה אנו מצאים ונשנים מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאננו דואקים של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי ממשוערי, מסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירה הסעה שלא דין וכפי שנכתב בהלقت ابو סאלם בהתקופה מצערת לתקופתנו אנו:

"טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה הממחמירה בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטrror הקשים עדין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסתעם, בהלנתם ובהעסקתם שלadowim בלתי חוקיים המגייעים לישראל מישתי יהודה, השומרון וחבל עזה לא נטפוגנו; ומכאן ששיוקולי הרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים - עדין שיקולים הם מעלה עליונה. מסתבר כי הפרות החוק נשכחות, ונדרשים אנו למצוי הענישה במקרים המתאימים, מתוך תקווה כי יעלה בידיינו להרתווי מי שמודדים לדבר מביצוע עבירות שאפשר נראותهن קלות ופשוטות אך טמון בהן סיכון לח"י אדם. "המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב הארץ שנכנס לישראל, ישב בה או עובד בה, שלא דין - הוגדרו מעשי עבירה שענשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואףלו מותן תמיינות - למי שעלו לחיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומ שנמצא לנו כי חurf סיכון הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסקן את חי החולת ואף את חיים שלהם, נדרשים אנו להמשיך מדיניות הממחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות".

בנסיבות אלה, אני סבור שנסיבות העבירות שbowcuו בסמיכות זמניות, שייקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, כמו גם

המספר הרב של השוהים שהוסעו, מחייבים את חילוט הרכב הרשם על שם הנאשם וכך אני קובע. בשל חילוט הרכב,ATCHASHBBNANAAM BGOGHE HAKNS OTTO ATIL.

משמעות ולאור האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים. תקופת המאסר תינשא בעבודות שירות כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות אשר יבוצעו במצועה המקומית כפר מנדא. דהיינו, הנאשם יתייצב בתאריך 15.06.22 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחות צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.
2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנתן לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה על פי חוק הכנסה לישראל, התשי"ב-1952 וירשע בה.
3. פסילה בפועל למשך 6 חודשים. הפסילה תחושב מתאריך 27.12.21 - מועד פסילתו של הנאשם עד לתום ההליכים ללא צורך בהפקדה נוספת.
4. אני פוסל את הנאשם מלקביל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנתן לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפוקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.
5. אני מורה על חילוט הרכב מסוג פורד מ.ר. 65-820-77 לטובת אוצר המדינה.
6. קנס בסך 2,500 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלון 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 20/9/22 וזאת באחת מהדריכים הבאים:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המכוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov (ניתן לשלם בפרישה של עד 18 תשלומים בהתאם לקרדיט) או חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **МОOKD SHIRUT TELPONI BSHRUT UZMI (MERKAZ GBEIA) - BETLUFON 35592* OZ BETLUFON 073-2055000 (ניתן לנקודות לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **בזמן סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

רכב מ.ר. 8811431 יוחזר לבעלינו.

המציאות תעביר גזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' סיון תשפ"ב, 09 יוני 2022, בנסיבות הצדדים.